

SLOVENEK.

Političen list za slovenski národ.

Po pošti prejeman velja: Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za en mesec 1 gld. 40 kr.

V administraciji prejeman velja: Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za en mesec 1 gld. V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto. Posamezne številke veljajo 7 kr.

Naročnino prejema opravništvo (administracija) in ekspedicija, Semeniške ulice št. 2.

Naznanila (inzerati) se sprejemajo in velja tristoletna petit-vrsta: 8 kr., če se tiska enkrat; 12 kr., če se tiska dvakrat; 15 kr., če se tiska trikrat. Pri večkratnem tiskanju se cena primerno zmanjša.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma se ne sprejemajo.

Vredništvo je v Semeniških ulicah h. št. 2.

Izhaja vsak dan, izvemši nedelje in praznike, ob 1/6. uri popoldne.

Štev. 28.

V Ljubljani, v soboto 4. februarja 1888.

Letnik XVI.

Slovenščina in zemljiške knjige.

Trnjev je pot, kateri hodi slovensko uradovanje pri naših sodiščih. Vsako bétvo enakopravnosti v tem oziru priboriti si moramo z mnogimi prošnjami in po mnogoletnih naporih. Enaka se je godila slovenščini v zemljiških knjigah, v katerih je bila z malimi izjemami običajna le nemščina. Vsled tega se je prigodilo, da so se morali slovenskim listinam, na podlagi katerih se je vršilo vknjiženje kake pravice, dajati poverjeni prevodi na uradni nemški jezik. Stvar je jasna, ker sodnik mora biti pri vknjiževanju takih prošenj jako natančen.

Zakonodajstvo o napravi novih zemljiških knjig spada sicer v področje deželnih zborov, ali jezika, v katerem naj se opisuje v zemljiške knjige, ne smejo določevati deželni zbori. To vprašanje more reševati po členu XIX. državnih osnovnih postav le eksekutiva, ki ima oblast naročiti uradom, da dejanski izvršujejo postavno enakopravnost.

Minister pravosodja je dné 21. julija 1887, št. 12.118, izdal ukaz sodiščem v področji nad-sodišča graškega in tržaškega, da se morajo vpisi v zemljiške knjige vršiti v istem jeziku, v katerem se je vložila prošnja ter izdal dotični odlok. Zoper ta ukaz so razni deželni odbori poslali proteste, češ, da se je s tem ukazom kratila pravica deželnim zborom.

Ker morajo deželni odbori poročati deželnim zborom o svojem delovanju, prišla je ta stvar na dnevni red tudi v deželnih zborih. Vsi deželni zbori onih dežel, v katerih prebivajo tudi Slovenci, razpravljali so v minolem zasedanju to vprašanje.

V kranjskem deželnem zboru ministerski ukaz ni bil povod razpravam, temveč se je obravnavalo v deseti seji le o predlogu poslanca Kersnika, da se prenaredi, oziroma dopolni § 6. deželnega zakona o napravi novih zemljiških knjig. Upravni odsek je nasvetoval: „Visoka c. kr. vlada se naprosi, da blagovoli potrebno ukreniti, da se pri zemljiških knjigah vojvodine kranjske v napisu imovinskega lista navede ime dotične katastrske ob-

čine v obeh deželnih jezikih, kjer je tako ime v navadi.“ Deželni zbor je temu nasvetu pritrnil.

Isterski deželni zbor je sklenil dné 17. decembra 1887: 1. Pravosodni minister nikakor ni pooblaščen izdati naredbo gledé jezika, v katerem se morajo vršiti vknjižbe v zemljiške knjige; 2. pravosodno ministerstvo naj prekličie svojo naredbo.

Tržaški deželni zbor je sklenil dné 20. decembra 1887 resolucijo, v kateri trdi, da je ukaz škodljiv za varnost prometa in realnega kredita, da se je z njim žalilo narodno pravo velike večine tržaškega mesta, da ni vtemeljen s pravnega stališča, in da z njim upravna oblast krati deželno zakonodajstvo. Nekateri poslanci so trdili pri obravnavi, da se je doslej v Istri in v Trstu vpisovalo v zemljiške knjige le v laškem jeziku, kar mora tudi v prihodnje veljati.

(Dalje prih.)

Govor dr. Poklukarja

o gimnaziji v Kranji v deželnem zboru dné 21. jan.

(Dalje.)

Nastane prašanje, ali niso morebiti splošni oziru, kateri silijo učno upravništvo k razpustu te gimnazije? V časnikih, kateri so imeli nalogo od naučnega ministerstva, opravičiti to naredbo, trdilo se je, da je v obče srednjih šol preveč in da se širi duševni proletarijat, iz česar nastane socializem itd. Gospóda, ako se nekoliko ozremo v naši deželi, ozremo tudi na naše sosedne dežele, lahko se prepričamo, da pri nas nimamo ne le nič takega proletarijata, temveč povsod še veliko pomanjkanja. Ko se je n. pr. razpravljajal načrt novega občinskega reda, je nastalo prašanje, odkod pa bomo jemali potrebnih in zmožnih tajnikov? Tudi zadnjič se ni izreklo, pa na jezikih je bilo vsem, ko smo sklepali našo zdravstveno postavo, postavo imamo, kje pa bomo dobili zdravnike? 36 doktorjev zdravilstva bomo potrebovali, mestni župan išče že dva meseca

zdravnika za ljubljansko mesto, nikjer ga ni, in iskanje sekundarjev za bolnico, ni jih, tudi duhovnikov ne dobimo več. Pri zdravnikih sem jaz prepričan, da bomo še dolgo čakali, predno bomo dobili ljudi, kateri morajo sami ob sebi zmožni biti jezika slovenskega. Poglejmo med duhovščino! Ogledal sem si lanski šematizem. Naša škofija šteje približno 600 duhovniških mest, vakatur sem naštel 192, torej 33% in med temi take, o katerih se ne more reči, da so slučajne vakature, ampak okoli 90 kaplanij že več let ni nameščenih, ker ni ljudi za to. Pri teh razmerah se je vendar-le govorilo z neko splošno frazo o duševnem proletarijatu. Gledé Primorske čul sem od svojih tovarišev v državnem zboru, da tam mladih juristov celó nič nimajo, ki bi bili zmožni vseh tam potrebnih jezikov: nemškega, laškega, slovenskega in hrvatskega. Čvetero jezikov je treba tam znati, odkod hočejo jemati takih mladih juristov, ako šole zapirajo? Ugovor proletarijata torej za kranjsko gimnazijo nikakor ni veljaven.

Če se dalje ugovarja, v Ljubljani naj se napravi druga gimnazija, saj se vidi, vse tišči v Ljubljano, zakaj bi silili ljudi v Kranj, v malo mestece nazaj, praša se, kaj je za naše učne namene koristneje, da imamo naše učne zavode po deželi razdeljene in med temi tudi nekaj manjših, ali je koristneje, da se nakopiči vse v enem središču? In dalje. Zaradi epidemije zaprti so naenkrat vsi učni zavodi. Ako imamo vse samo v Ljubljani, kjer že celó stanovanj za dijake ni več mogoče dobiti, nam taka epidemija dela škodo pri vseh zavodih. Kranj ima gotovo prednost, da je v zdravem gorenjskem zraku, da imajo dosti prostorov, da so 25 let spravljali učence in imajo prostorov tudi za nadalje. Bolje jih tam nadzorujejo in mladina v starosti 12—16 let nima prilike toliko napak videti, kot v večjih mestih, kar je za odgojo mladine velike vrednosti.

(Konec prih.)

LISTEK.

Sviftijada.

(Štirinajsti spev.)

Pratika je zapisana v slovenski literaturi s zlatimi črkami. Razumeti ni mogel Sviftijanec doslej, da je vendar tudi ona nevhvaležna Slovincem za visoko skazano jej čast.

In vendar je istina poslednje. Pratika našteva in svetuje namreč srečnim slovenskim očetom vsa mogoča trdo in grozeč se glaseča imena od „Borisa“ do „Gola“, — le milodonečega „Miroslava“ nam ne privošči.

Sviftijanec se je prepričal in sicer po dolgih študijah, da ima slovenska pratika vrednika, ki pozná svoje slovenske rojake od palca do obisti, zaradi tega je presodil, da bi bil miroljubni „Miroslav“ v pratiki le potrata papirja, da bi si ga noben Slovenec ne izvolil za svojega patrona.

Le čujte! „Miroslav“, ali bi bilo to ime, ki bi klicalo na „korajžo“? Trditi si upa Sviftijanec, da bi kmetski mladeneč po imenu „Miroslav“ ne smel iti jeden pot po noči na vas.

In pa kako smešno bi se čitalo dandanes: „Miroslav Gregorec“. Kateri odvetnik bi si upal zaslužiti laborovih vencev pri svojem že po imenu miroljubnem klijentu. Ker smo Slovenci rojeni v kontrastih, ker se borimo vedno in vedno le s kontrasti, je logično in naravno, da vsaj v pratiki ni kontrastov v imenih, ki bi nas povrh ovadili, da smo miroljubni in „miroslavni“.

In vendar je tudi naša največja sreča, da se ne imenujemo Slovenci: „Miroslavi“.

Kje bi bila dandanes še Slovenija, ko bi bili mi vedno miroljubni in miroslavni, ko bi ne bili klicali vedno naših Nemcev na „korajžo“?

Dalje, ali bi imeli Slovenci svoje očete in prvake, svoje poslance, svoje župane in lastnega Sviftijanca, ko bi bili vedno miroslavni? In mislite, da bi bil ekscelenca gosp. minister Gautsch v istini tako slaven, ko bi bili Slovenci miroslavni? Tudi gosp. Dežman, kje bi bilo njegovo daleč se glaseče ime, — ko bi bil on miroljuben in ko bi mogel zatajiti nit svojega nemiroslavnega rojstva.

Sviftijanec trdi, da se veselimo Slovenci svojih precejšnjih političnih in literarnih vspehov le na podlagi svoje nemiroslavnosti, ker je vsebina vsakemu našemu javnemu delu: „prepír“. In kaj bi

bilo s slovenskim dovtipom in slovenskim humorjem, ko bi bili mi nič drugega kot miroslavni? Domačih pikantnosti in novic iz-za „kulis“ pa bi Slovenci niti ne poznali ne, ko bi bili miroslavni. Postavim, ali bi bil mogoč redek užitek pikantne bodoče pravde, ki nam bode konfiskovala za nekaj časa ves „gremijum“ Slovenije, ko bi se imenoval g. Gregorec „Miroslav“?

In le na podlagi svoje nemiroslavnosti pridemo Slovenci vsaj jedenpot do zaželjenega miru. Kedo se bode boril namreč za naše pravice, ko uživajo naši poslanci za „omrežjem“ politične počitnice, in kedo nas bode tožil in koga bomo mogli opravičiti mi, ko bo celó državni pravdnik sam na počitnicah, ujet v lastno mrežo, ki jo nastavlja sicer miroslavnim Slovincem?

Zdaj prisije nedvomno Slovincem zlati vek. Naši prvaki in poveljniki pa bodo le vredniki, katerih ne bode konfiskoval nihče zaradi nemiroslavnosti, in naš jedini zastopnik v državnem zboru bode le g. dr. Gregorec. Brez dvoma nam pribori v tej pravdarski dóbi on slovensko univerzo ali vsaj potreben oddelek za slovenske pravdnike.

Ekscelenca Gautsch se mora namreč prepričati pri tej priliki, da potrebujemo Slovenci v istini

Politični pregled.

V Ljubljani, 4. februarja.

Notranje dežele.

Predvčerajšnjim vršilo se je na cesarskem dvoru *ministersko posvetovanje*. Predsedoval je cesar sam ter so bili navzoči vsi tostranski ministri.

Trgovinski minister odgovoril bo na interpelacijo zaradi severne železnice in ostravskih premogokopov še le po dovršenem posvetovanju o davku na sladkor, ker bo debata o tem predmetu gotovo dolgo trajala ter so vsi poslanci proti temu, da bi se pretrgala za dlje časa obravnava o napominani postavi.

„Fremdenblatt“ pobija dan za dnevom *Liechtensteinovo postavo* s tako vnetostjo, kakoršne bi se niti „Deutsche Ztg.“ ne smela sramovati. Najbolj ga bode načrt, ker bi se razširile vsled njega deželne samouprave. V strašni razburjenosti praša poluradno glasilo, kaj bo z nemškimi otroci v slovanskih deželah, ako postane zakon veljaven. Toda potolaži naj se „Fremdenblatt“, vsaka deželna postava potrebuje Najvišjega potrjenja. Nemški otroci niso v nikakoršni nevarnosti, koja preti v tem slučaju edino le slovanski mladeži v deželah, v kojih so Slovani v manjšini, kakor na Koroškem in Štajerskem.

Obrtnijski odsek je odklonil, da bi se posve-toval o izročeni mu *postavi zoper pijančevanje*, ter je predlagal, naj se odstopi kazensko-postavnemu ali pa zdravstvenemu odseku.

Vnanje države.

Volilni boj v *Srbiji* postaja z vsakim dnevom ljutejši. Tolikokrat ponavljane besede radikalec, da stoji za njimi ves narod, ostale so v istini tudi samo — besede. Narod je trdno prepričan, da more Srbijo iz sedanjih zmešnjav rešiti edino le Ristić. Nasprotniki so zatrosili vest po deželi, da se hoče Ristić popolnoma umakniti iz političnega življenja. To ni res. V Srbiji ne more niti ena stranka biti brez odločnega vodje, ki ima neprestano pred očmi svoje geslo. Liberalci brez Ristića pa niso več faktor, koji je treba še jemati v poštev. Ako bi odstopil vse natančno in previdno prevdarjajoči Ristić iz javnosti, bilo bi slabo znamenje za Srbijo, ker bi potem imeli toliko večjo veljavo ljudje, ki skačejo iz ene na drugo skrajno mejo. Kako bi bilo potem z varnostjo in mirom v Srbiji, tolmači si lahko vsakdo, kdor je količkaj opazoval srbske dogodke zadnjih let.

„P. L.“, prijatelj *bolgarskega* kneza Ferdinanda, svari sofijsko vlado pred vstajami; odkod pa je izvedel list, da so Črnogorci oni, ki preté s poginom Ferdinandovemu prestolu, je popolnoma nemevno. Toliko je vendar jasno, da celó „P. L.“ ne prezira več nenaravnih bolgarskih razmer. — Vzlic visokemu snegu napreduje vrlo gradba železnice med Sofijo in Carjibrod. Že meseca junija t. l. gotova bo zveza in odprt javni promet med zapadom in Carjigradom.

Ruski vladni krogi se resno pečajo z vprašanjem gledé zopetne neposredne zveze s sv. Stolom in diplomatskega zastopnika pri Vatikanu.

Zadnja debata v *nemškem* državnem zboru o postavi proti socializmu pokazala nam je v pravi luči ona sredstva, koja vporablja nemška vlada pri svoji politiki. Beseda poslanca Singerja, da vzgoja država sama zločince, je resnična, kajti niti Bismarckov minister se ni upal temu oporekati. Dotična postava je danes toliko ko propadla. Gnjus navdaja človeka, ko vidi, kako nemoralna so sredstva, kojih vsepehe občundujejo oboževalci Bismarckovi.

V *francoski* zbornici vložil je predvčerajšnjim koncem seje Cassagnac z ostalimi desničarji interpelacijo o postopanju vlade v znani redovni zadevi, posebno pa gledé Wilsona, glavnega vdeleženca v

pravdnikov kakor vsakdanjega kruha, ker se pravdamo v največjem „stilu“, saj je pod „paragrafom“ skoraj pol Slovenije na jeden pot. In tej slavni pravdi je zopet vzrok pravda za slavo najnovejših Slovincem priborjenih narodnih vspehov v pravdi z g. ministrom Gautschem.

Slovinci smo v istini vsi brez izjeme „general-prokuratorji“ že po rojstvu.

Z vlado se pravdamo, že kar se zavedamo, za ravnopravnost, z gosp. Dežmanom za politično praktičnost, z gosp. Gregorcem za resnico in z nemškim Scherom za naroden dovtip. Vse te pravde naj nam vodijo domači juristi? Kje naj se nam rodé? Ako nam vse te pravde ne priboré potrebe za slovensko univerzo, imeli je ne bodemo nikedar.

Sviftijanec sodi celó, da utihnejo naše pravde le tedaj, ko utihnejo Slovinci za vselej. Tedaj ne potrebujemo niti ravnopravnosti, niti slovenskih pravdarjev. Torej, kedor nas ljubi, skrbi naj pravočasno za pravdo in za boj, saj smo Slovinci, ako sodimo po dosedanjih pravdarskih vspehah, najbolj srečen pravdarski narod pod solncem, ki, ako nič ne pripravda, vsaj mnogo ali ničesa zapravdati ne more. Vse slovenske pravdarske kolege pozdravlja nedeljski pravdar: Swiftijanec.

tej kočljivi strari. Predsednik Tirard je zahteval, naj se takoj prične debata o tej interpelaciji; Cassagnac pa je odgovoril, da se druge razprave ne smejo okrajšati zaradi tega, ter je preklical svojo interpelacijo s tem, da jo bo vložil pri prihodnji seji. — Pravosodni minister je dal generalnemu prokuratorju Bouchezu tri dni odloka, da se opraviči očitanih mu sleparij.

Večina *italijanskih* listov ne prikriva več svoje nevolje zaradi *abesinske* zadeve. „Essercito“ in „Riforma“ sta složna v tem, da bo utrdba Saatija zadnji korak italijanske vojne, ako je ne bo napadel neguš, kar pa ni nikakor domnevati, tem manj, ker so bajé navstali nemiri v Abesiniji. Italijani razburjeni so toliko bolj, ker so že začetkoma naznanjali svetu o junških zmagah ter morajo sedaj sami priznavati, da so napravili veliko krika in da se ne morejo ponašati niti z enim hrabrim dejanjem.

Izvirni dopisi.

Z *Dunaja*, 31. januarja. Slovenski klub na Dunaji imel je v soboto, 28. januarja, svoj peti večer v letošnji sezoni. Predsednik g. J. Navratil moral je žalibog zopet omenjati umrlega odličnjaka slovenskega. Bil je to Einspieler, kojega izgubili smo pred nekaterimi dnevi. Kaj je bil on Slovincem sploh, kaj posebno Slovincem na Koroškem, tega ni mogoče objaviti ob kratkem. Bodi mu lahka zemljica! — Udeležniki slovenskega kluba vstali so v znak spoštovanja do Einspielerja, ko je končal g. Navratil svoj govor.

Po kratkem premolku nadaljeval je g. Navratil že pričet roman „Hiša na samini“. Pripovedoval je, da so čez par dni po umoru skopuhovem šli oni berolinski naravoslovec, Šorn, okrajni sodnik Folinio in še nekaj drugih gospodov ogledovat neko podzemeljsko votlino blizo Lut. V ti votlini bil je tudi prepadž. Vanjo spustil se je najprvo Šorn, za njim naravoslovec. A temu pretrgala se je vrv, po koji se je spuščal v brezno in ubil bi se bil, ako bi ga ne bil vjel Šorn. Poškodoval si je pa vendar nogo. Ko so preiskovali pozneje pretrgano vrv, videli so, da je bila prej narezana na pretrganem mestu, in naravoslovec bil je prepričan, da jo je zarezal le Folinio, kajti ta je bil vedno okoli vrvi, ko se je spuščal on po nji. Naravoslovec moral je potem ostati par tednov v postelji. — Med tem prišla sta pa iz Ljubljane državni pravdnik in preiskovalni sodnik, da zaslišita priče o umoru skopuhovem. Naravoslovec bil je seveda tudi zaslišan, in ker je videl on malo prej, predno je zasledil umor, blizo hiše skopuhove grajščaka Šorna, kateri ga je pozneje tudi prosil, naj ne pové tega nikomur, da bi ne imel kaciš sitnosti, zadostilo je to, da so orožniki odgnali Šorna v Ljubljano. Po odhodu državnega pravdnika in sodnika podal se je Folinio za jeden dan v Gorico. Isti dan hotel je pa naravoslovec vrediti svojo zbirko živalic in rastlin, kojih je nabral okoli Lut. Da jih spravi, v to potreboval je omare, in krčmarica dá mu prinesiti iz Folinijeve sobe staro omaro, koje tako ni ta nikdar rabil. Tudi Folinio stanoval je namreč v oni krčmi. A ko jo odpre, najde v nji krvavo obleko Folinijevo in polno denarja. Sodnijski pristav dal je vsled tega pograbit tako Folinija, ko je prišel v Lute, ter ga odpeljati v Ljubljano. Ali ta se je končal v zaporu. — Šorn bil je izpuščen. — Konec tega romana trdi še omenjeni naravoslovec, da ni nikjer na Kranjskem našel onih divjakov in surovežev, kojih so mu slikali pred njegovim potovanjem na Kranjsko. Slovensko ljudstvo je mirno, skromno in dobrosrčno, in laž je, ako se govori drugače o njem.

Toliko o vsebini tega romana.

Peti večer klubov bil je zopet tako vesel in živahen, kakor vsi prejšnji, in ostal bode tudi gotovo v dobrem spominu pri vseh udeležiteljih. — Na svidenje torej šesti večer, koji bode priredil klub 18. februarja.

Iz mestnega zbora ljubljanskega.

V Ljubljani, 31. januarja.

(Dalje.)

Mestni odbornik g. Valentinčič poroča v imenu šolskega odseka o gradnji nove deške ljudske šole. Šola ta, dosedaj nastanjena v licejalnem poslopju, zidati se ima na starem živinskem sejmišči na voglu Poljskih in Pristavskih ulic, in sicer z glavno fronto proti Pristavski ulici. Posebej bi se

imela zidati telovadnica in nad isto stanovanje za šolskega vodjo. Da bi se v poslopje spravilo tudi prvo slovensko otroško zabavišče, šolski odsek ne nasvetuje, pač je mnenja, da bi se oziralo na prošnjo slovenskega učiteljskega društva, da se priredi kaka primerna soba v novem poslopju za razstave šolskih učnih pripomočkov. Šolski odsek nasvetuje, da napravi mestni urad do 1. maja t. l. črteže za novo šolsko poslopje, in ker jako obilo otrok z dežele obiskuje prvo mestno šolo, naj se naroči mestnemu magistratu, da se obrne do deželnega odbora, da isti gradnjo te nove ljudske šole z večjim doneskom iz normalno-šolskega zaklada podpira. Kakor je povedal poročevalec g. Valentinčič, sklenila je enketa šolskih strokovnjakov, naj bi bilo v tem šolskem poslopju pet sob vsaka za osemdeset učencev, pet sob pa vsaka za sedemdeset učencev, razven tega seveda stanovanje za šolskega slugo, predsobe in garderobe, konferenčna soba itd.

Mestni odbornik profesor Tomo Zupan izjavi se proti predlogom šolskega odseka odločno že zaradi kraja, kjer se hoče sozidati novo šolsko poslopje. Načrt bi že odobral, a misli, da treba spraviti telovadnico in hišnega gospodarja, in to je vodja, v šolskem poslopju pod eno streho. Šola bode stala na periferiji ljubljanskega mesta in po štirikrat na dan bode hoditi otrokom daljni pot. Kako se pa bode pot v sneženem vremenu snažila, kako se bo vjemala vojašnica s šolo, kakošna bode v taki bližini disciplina? Govornik se odločno izjavi ali za bivši Jalenov, ali za Pikelnov in tudi za nakup Češkotovega prostora. Šolsko poslopje na Cojzovem grabnu veljalo je 80.000 gold.; če bi veljalo na katerem teh prostorov, nič ne škodi, kajti odprl bi se nov pot razširjenju stolnega mesta, kar je gotovo žrtve vredno. Govornik trdi, da za njegovim predlogom stoji vsa učiteljska in druga inteligenca ljubljanskega mesta, a čudi se, da to nima pravega odmeva v mestnem zboru in se odgovarja le: „a tout prix“ — ne!

(Konec prih.)

Dnevne novice.

(Naznanilo zastran romanja v Rim.)

[Konec.] Zato dostavimo nekatere pogoje in druge opazke o tem popotovanju, katero ima pred vsem nabožen namen in se zato sprejemajo le odločni, zvesti katoličani. V to svrhu je treba: a) imeti in se skazati z dobrim spričalom svojega župnika; b) naj si naredi ali oskrbi nemški razkazni list (Nationale), kjer zapiše svoje krstno ime in priimek, stan, stanovanje, škofijo, postajo ali štacijon, na katerem se želi romarjem pridružiti, ter naj pristavi, ali bo za stanovanje sam skrbel ali pa naj je mu oskrbi romarski odbor, in slednjič, ali je zmožen laškega jezika. To pôlo naj mu podpiše škofijski odbor, namreč, ali gosp. prošt dr. Jarc, ali prelat dr. Čebašek ali pa kanonik monsgr. Jeran; c) razun tega naj pošlje dotično plačo za železnico dunajskemu glavnemu odboru, namreč: Dr. Sim. Hagenauer, Wien I., Wollzeile 3, ter naj priloži omenjenih deset goldinarjev za razne troške; d) mora obljubiti, da bo skazoval romarskemu vodstvu dostojno pokorščino. Kdor spolni vse te pogoje, prejme po 10. marcu z Dunaja po pošti franko karto za železnico in romarski znak. Te železnične karte so za romanje v Rim veljavne za tisti vlak, ki je na karti zapisan. Nazaj pa veljajo skozi 60 dni za vsak vlak dotičnega razreda. Sicer bo imel vsak vlak svojega zdravnika, vendar mora slehern sam previden biti zastran zdravja, tako tudi zastran prtljage, denarja i. t. d. Natančnejša pojasnila (o stanovanju, hrani, vožnji, znamenitostih i. t. d.) so v knjižici „Pilgerführer nach Rom“, katero potniki dobé zastonj, ko vplačajo vožnino. Sicer pa se dobiva po 60 kr. (s pošto 75 kr.) v imenovani pisarni.

(Za goriške reveže) je podaril presvetli cesar 5000 goldinarjev.

(Slovenski biciklistički klub) ima v ponedeljek zvečer „pri Slonu“ svoj zabavni večer.

(Prememba posesti.) Hišo pokojnega V. Smoleta na Marije Terezije cesti je kupil g. Jan. Knez iz Šiške za 52.000 gold.

(Osepnice.) Dne 2. t. m. za osepnice zboleli: 2 moška, 4 ženske 5 otrok. Ozdraveli: 3 moški, 4 otroci. Umrla 2 otroka. Bolnih 195 oseb.

(Izpred sodišča.) G. Wakonigg, trgovec v Litiji, ki je bil 16. septembra m. l. vsled požara v Šmartinem obsojen na tri mesece ječe, bil je včeraj pred deželnim sodiščem krivde oproščen.

(Iz Trsta), 3. februarija: Včeraj zjutraj okoli četrte ure je začelo tukaj snežiti in snežilo celo jutro in do druge ure popoldne. Ker je sneg mirno padel brez burje, ga je tudi precej ostalo. Po mestu je kmalu odlezel, po okolici pa ga je palo več, in so še danes vsi hribi s snegom pokriti. — Tukajšnjim časnikom se je poročalo iz Pulja, da je 31. jan. angleški parnik „Remus“ v Kvarneru zadel na prod, in da ga še niso mogli oprostiti. Parnik je zapustil Reko v torek zjutraj in vozil doge in vino v Trst in od tod v Bordeaux.

(30 milijonov frankov) podedoval je zet volšperskega slikarja in pleskarja, g. Theis, skupno z dvema bratoma. Imeli so namreč v Parizu „strica“, ki je umrl in jim je 30 milijonov frankov zapustil. Vendar jih pa še nimajo v rokah. V oporoki je namreč pogoj, da bodo toliko časa le obrestni uživali, dokler se ne bodo za stalno v Parizu naselili. S 30 milijoni se to že lahko stori.

(Zabavni vlak), ki je odšel dne 1. t. m. zvečer iz Trsta na Dunaj, je bil slabo napolnjen. Iz Trsta v Gradec pripeljalo se je samo 10 popotnikov. Iz Grada na Dunaj odšlo jih je 79.

(Nova konjiška vojašnica), ki jo je v Beljaku g. Brandt pozidal, izročila se je te dni vojakom v porabo, in se je takoj eskadron ulancev, ki je bil do sedaj v Podklostru, preselil v Beljak. Vojašnica je sezidana po najnovjših načrtih in ima pokrito jahališče. Letos namerava beljaška občina sozidati veliko vojašnico za pešce.

(Divjega mrjasca) ustrelili so v ponedeljek blizu Slovenje Bistrice na Štajerskem ob znožji Pohorja. Težak je bil 180 kilogramov.

(Letopis) narodne čitalnice v Ljubljani začetkom leta 1888 je ravnokar izšel. Iz njega posnamemo naslednje: Častne društvenike ima štiri, ljubljanskih društvnikov 314, vnanjih osem, skupaj 326. Poročilo za minolo društveno leto in pregled o društveni petindvajsetletnici je sestavil marljivi čitalnični tajnik, g. Evgen Lah. Dohodkov je imela čitalnica v minolem letu 4740 gold. 22 kr., troškov 4626 gold. 22 kr., torej ostane gotovine 114 gold. Dohodki za tekoče leto so proračunjeni na 4385 gold., troški pa na 4351 gold. Večjih veselie in plesov je čitalnica v minolem letu priredila sedem. Časopisov ima čitalnica v tekočem letu naročenih a) političnih jedenindvajset, in sicer: „Agrar Tagblatt“, „Dolenjske Novice“, „Edinost“, „Hist. pol. Fragmente“, „Hlas Naroda“, „Laib. Ztg.“, „Mir“, „Naša Sloga“, „N. Fr. Pr.“, „Novice“, „Obzor“, „Parlamentär“, „Politik“, „Pol. Fragmente“, „Slovanski svet“, „Slovenec“, „Slov. Gospodar“, „Slov. Narod“, „Soča“, „Südsteierische Post“, „Vaterland“; b) poučnih in z a b a v n i h devetnajst, in sicer: „Alte und neue Welt“, „Bazar“, „Buch für Alle“ (2 izt.), „Danica“, „Dom in Svet“, „Fliegende Blätter“, „Humoristické listy“, „Ill. Frauenzeitung“, „Kmetovalec“, „Leipz. ill. Ztg.“, „Njiva“ (ruski), „Rogač“, „Uč. Tovariš“, „Ueber Land u. Meer“, „Vienac“, „Vrtec“, „Vrtnar“, „Zlata Praha“ in „Zvon“.

(„Výlet Čechů na Slovensko. Vzpomínky a obrázky z utěšené cesty. Napsal František Ekert. Cena 30 kr. V Praze. Nákladem katolického spolku tiskového. 1888.“) Pod tem naslovom je v Pragi izšla knjižica, katero je spisal znani češki rodoljub in Slovincem prijatelj katehet g. Ekert. Pisatelj z navdušenimi besedami opisuje potovanje Čehov na Slovensko. Ker v hitrici nismo mogli pregledati vse knjige, objavimo o prvi priliki vsebino „spomenika češko-slovenske vzajemnosti“.

(Vabilo) k veliki besedi, katero priredi „Slovensko bralno in podporno društvo v Gorici“ v nedeljo, dne 5. februarija t. l. ob 1/2 8. uri zvečer v dvorani slov. goriške čitalnice. Vspored: 1. „Zrinski-Frankopanska“, Harambašič; uglasbil Iv. pl. Zajec; poje moški zbor s spremljevanjem godbe. — 2. Godba. — 3. „Pol vina, pol

vode“, veseloigra v jednem dejanji; spisal Trifkovič-Eržen. — 4. „Mornar“, uglasbil Fr. S. Vilhar, pesem za bariton; poje g. Kronavetvogl s spremljevanjem glasovira. — 5. Godba. — 6. „Lunica“, besede Fr. S. Vilharjeve, uglasbil Fr. S. Vilhar; poje mešani zbor. — 7. „Junak in dete“, spisal Jos. Stritar; deklamuje gđ. Ivanka Klančičeva. — 8. „Sirota“, besede dr. Razlaga, uglasbil Anton Hajdrih, četverospiev in alt-solo; poje gđ. Jug. — 9. Godba. — 10. „Seja občinskega starešinstva“, komična opereta za moške glasove s spremljevanjem orkestra, uglasbil Roman Nejedly. — 11. Domača zabava v prostorih Marzinijeve gostilne.

(Vabilo) na maškarado, katero priredi čitalnica na Vrhniki dne 5. februarija 1888 v društvenih prostorih. Začetek ob 8. uri zvečer. Vstopnina maskovanim ali kostumovanim 50 kr., nemaskovanim 1 gld. Vstopnice, brez katerih vstop maskam ni dovoljen, dobé se v prodajalnici gosp. G. Jelovška. — Vsak ud ima pravico, goste seboj pripeljati.

Odbor.

(Tatvina v loteriji.) V Mariboru prišla je te dni priletna ženica v ondašnjo loterijo po terno, ki jo je zadela. Blizo 300 gld. je imela dobiti. Ženica vzame polagoma stavni listek iz žepa in ga položi na mizo pred loteristovko. Ker je bilo pa ravno takrat še več drugih ljudi v sobi, ni se loteristovka ravno posebno brigala za srečno ženico in njen listek, temveč je skušala, da bi poprej druge odpravila. To priliko porabila je druga ženska stoječa blizo mize, na kateri je ležal stavni listek. V ugodnem trenutku seže po njem in odide iz loterije. Ko se ljudje razidejo, obrne se loteristovka k ženi, ki je terno zadela, rekoč: „No mati, sedaj bomo pa midve denar šteli, kje pa imate listek?“ „Tjekaj-le na mizo sem ga položila.“ — Obe ga iščete, ali listka ni. Nesrečna žena odide jokajoč domov. Drugo jutro pa pride tatica po terno. Loteristovka je listek takoj spoznala, ali delala se je, kakor bi ničesa ne vedela. Med tem je imela še tu in tam opraviti z namenom, da bi prišel človek, katerega bi poslala po redarje. Tatici je tesno prihajalo in z izgovorom: „bom pa kasneje prišla po denar“ hiti iz loterije, kamor se pa dosedaj ni več vrnila.

(Morilec in njegovi pomagači.) Pred kakimi štirinajstimi dnevi sporočili smo o umoru deklice Ane Drugovič v Globokem na Štajerskem. Sedaj že imajo morileca pri c. kr. okrožnem sodišči v Celji. Ustrelil jo je Urekov hlapec Pavel Hodè, udeležila sta se hudodelstva drugi Urekov hlapec Miha Vrtovšek in pa posestnikov sin Jože Urek.

Telegrami.

Dunaj, 3. februarija. Poluuradna „Wiener Abendpost“ in berlinski „Reichsanzeiger“ sta objavila določbe zveze med Avstrijo in Nemčijo z dne 7. oktobra 1879. Oba vladarja sta si slovesno obljubila, da ima pogodba le defenziven značaj. Ako pa eno teh držav napade Rusija, dolžni ste obe zaveznici druga drugi pomagati z vso vojaško močjo in skleniti mir le skupno in soglasno.

Dunaj, 4. februarija. Zjutranji listi povdarjajo veliki pomen včerajšnje objave in čisto defenzivni značaj zveze; upajo, da bo objava imela nameravani vspeh. Nekateri listi pišejo, da je objava ob enem resno svarilo Rusiji. „Standard“ piše, da je objava jasno svarilo carju. Vsled poraza ne bi bili brezvspešni le ruski načrti gledé Bospora in francoska maščevalna politika, marveč bi popolnoma onemogli premagani rušitelji miru.

Berolin, 4. februarija. Časniki povdarjajo eminentno mirovni značaj objavljene pogodbe. Objava mora pomiriti v Parizu in Petrogradu, ako so tam v resnici dvomili; ob enem pa je svarilo rušitelju miru, naj je kjerkoli.

Dunajska borza.

(Telegrafično poročilo.)

4. februarija.

Papirna renta 5% po 100 gl. (s 16% davka)	77 gl. 35 kr.
Sreberna „ 5% „ 100 „ 16% „	79 „ — „
4% avstr. zlata renta, davka prosta	107 „ 75 „
Papirna renta, davka prosta	92 „ 35 „
Akcije avstr.-ogerske banke	868 „ — „
Kreditne akcije	266 „ — „
London	126 „ 95 „
Srebro	— „ — „
Francoski napoleonid.	10 „ 04 1/2 „
Cesarski cekini	5 „ 98 „
Nemške marke	62 „ 27 1/2 „

Vremensko sporočilo.

Dan	Čas	Stanje		Veter	Vreme	Mokrine na 24 ur v mm
		barometra v mm	toplotera po Celziju			
7. u. zjut.		739.7	-10.0	sl. svzh.	oblačno	0.00
3. u. pop.		738.2	-3.0	sl. zap.	del. jasno	
9. u. zveč.		739.2	-10.6	sl. zap.	jasno	

Čez dan deloma oblačno, nekoliko solnce, zvečer jasno, pozneje megla. Srednja temperatura -7.8°C., za 6.8° pod normalom.

Umrli so:

28. januarija. Pavlina Merjašič, mizarjeva hči, 4 dni, Tržaška cesta št. 19, božjast. — Katarina Suhadolnik, delavčeva hči, 9 mes., Karlovska cesta št. 15, davica. — Ana Jager, delavčeva hči, 2 leti, Trnovski pristan št. 10, Variola.

29. januarija. Jožef Sporer, pismonoša, 51 let, Križevniški trg št. 2, Variola. — Janez Pothorn, zasebnik, 87 let, Dunajska cesta št. 13, otrpnenje možgan. — Antonija grofinja Auersperg, grajščakova soproga, 42 let, Gospodske ulice št. 17, Typhus. — Anton Žgajnar, delavčev sin, 4 1/4 leta, Kurja vas št. 10, Variola. — Ursula Borghi, deželnega sodišča sodnikova vdova, 68 let, Gledališke ulice št. 1, kap. — Marija Vidmar, posestnikova hči, 8 mes., Črna vas št. 28, jetika. — Alojzij Šmelzer, stolarjev sin, 4 1/2 leta, sv. Jakoba trg št. 3, Variola. — Ursula Salašek, dekla 50 let, Hrenove ulice št. 9, jetika.

30. januarija. Milan Škrl, posestnikov sin, 18 mes., Karlovska cesta št. 11, osepnice.

31. januarija. Ludovika Ložar, gostilničarjeva hči, 11 let, Gospodske ulice št. 1, osepnice. — Marija Taller, delavka, 10 let, Tržaška cesta št. 37, Variola.

1. februarija. Jožef Armič, učiteljev sin, 8 dni, Trnovski pristan št. 10, Variola. — Rudolf Predovič, hišnega posestnika sin, 4 leta, Poljanski trg št. 5, davica. — Karolina Heinzman, kondukterjeva hči, 4 1/4 leta, in Rudolf Heinzman, kondukterjev sin, oba na Krakovskem nasipu št. 10, za osepnice. — Frančiška Černive, ključarjeva hči, 22 dni, Stari trg št. 5, božjast.

2. februarija. Ana Zabukovic, tesarjeva hči, 7 mes., Rožne ulice št. 35, osepnice. — Janez Šetina, umirovljeni c. kr. uradnik, 83 let, Gospodske ulice št. 4, pljučni edem.

3. februarija. Carlota Armič, učiteljeva žena, 33 let, Gradišče št. 10, osepnice.

V bolnišnici:

28. januarija. Jovana Hafner, gostačeva žena, 50 let, vsled raka. — Magdalena Tarman, gostija, 74 let, pljučnica. — Andrej Suhadolc, delavec, 27 let, (Poljanska cesta št. 42), Variola. — Alojzija Wolfgruber, gostija, 37 let, otrpnenje srca. — Jožef Hribar, delavec, 44 let, je zmrazil. — Martin Šebenik, gostač, 75 let, Marasmus.

29. februarija. Jožef Škodlar, delavec, 44 let, umirajoč prinešen.

30. januarija. Janez Kavčič, gostač, 80 let, ostarelost.

31. januarija. Marija Selan, gostija, 57 let, mrzlica. — Janez Gregorič, hlapec, 40 let, vnetje srca. — Marija Simončič, gostija, 74 let, (Poljanska cesta št. 42), osepnice.

Dijaška kuhinja v Ptuj.

Meseca decembra l. l. se je razdelilo 459 kosile v vrednosti 68 gl. 85 kr., v letošnjem šolskem letu pa začeni s 17. septembrom l. l. se je že podarilo 1924 obedov v vrednosti 297 gl. 60 kr. — Z nova so darove poslali prečasti i in častiti gospodje:

Karba Jos., kmet v zgor. Krapji pri Ljutomeru	3 gl. 50 kr.
Tratnik Ant., v Ljubljani	3 „ — „
Meško Jakob, župnik pri sv. Lovrenci v slov. gorici	5 „ — „
dr. Smidinger Karol, c. kr. notar v Kamniku	5 „ — „
Slav. okrajna posojilnica v Ljutomeru	30 „ — „
Zmazek Fr., župnik pri sv. Urbani v slov. gor.	5 „ — „
Antolič Jan., župnik na ptujski Gori	2 „ — „
Šlamberger Ant., c. kr. notar v Ljutomeru	6 „ — „
Škulala Iv., dekan v Ljutomeru	3 „ — „
Sostarič Ferd., kapelan v Ljutomeru	1 „ — „
Osenjak Mart., kapelan v Ljutomeru	1 „ — „
Sršen Iv., trgovec v Ljutomeru	1 „ — „
Vaupotič Iv., gostilničar v Ljutomeru	1 „ 50 „
gđ. Parkaš Alojz., zdravnik. hči v Ljutomeru	— „ 50 „
Neimenovan v Ljutomeru	— „ 25 „
Keček Hrab., kapelan pri sv. Križu	1 „ — „
Hrg Lovro, korar v Mariboru	5 „ — „
Neimenovan	1 „ — „
Miki Tomaž, trgovec pri sv. Marjeti niže Ptuja	2 „ — „
Slovenci iz Ljubnega	10 „ — „
dr. Ploi Jak., odvetnik v Ptuj	9 „ 30 „
dr. Jurtela Fr., odvetnik v Ptuj	11 „ — „
Klobučar Ant., c. kr. sod. pristav v Ptuj	4 „ 50 „
Kunšek Luka, profesor v Ptuj	4 „ — „
Hirti Fr., beneficijar v Ptuj	2 „ 10 „
Majcen Ferd., katehet v Ptuj	2 „ 10 „
Prus Stanis., min. kapelan v Ptuj	2 „ — „
Cilenšek Mart., profesor v Ptuj	2 „ 40 „
Spindler Ant., c. kr. kancelist	2 „ — „

Vsem p. n. častitim darovateljem in ljubiteljem naše uboge učee se mladine prsrčno zahvalo! Bog plati! Posebno domoljubno zahvalo g. Kovačiču Jak., učitelju v Ljutomeru! Nadaljne milodare sprejema ž. g. o. Hrtiš B., gvardijan na Ptuj.

Zahvala.

Vsem ž. gospodom in gospem iz Šmartnega in Litije, ki so se ali osebno vdeležili pogreba moje matere 30. jan., ali razodeli povodom britko izgube svoje najglobočje sočutje, posebno prečastitej duhovščini izrekan potem javnosti v svojem, in imenu žalujočih ostalih naj prsrčnejšo zahvalo.

Ne morem se pa dostojno zahvaliti ž. g. učitelju Bartelju in vrlim pevcom, ki so pod njegovim vodstvom premilimi žalostinkami počastili mojo nepozabljeno mater na njenem potu k večnemu počitku.

Naklo, 2. februarija 1888.

Ivan Brezovar,
duhovnik.

Prežalostnim srcem naznanjamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem, da je naša predobra, iskreno ljubljena sestra oziroma teta, gospodičina

URŠIKA BONAČ

danes ob 1/2 12 uri dopoldne po kratki in mučni bolezni v 32. letu svoje starosti, previdena s sv. zakramenti za umirajoče izdihnila svojo blago dušo.

Pogreb bo v ponedeljek 6. t. m. ob 3 uri iz mrtvašnice sv. Krištofa.

Nepozabljivo ranjco priporočamo v molitev in pobožen spomin.

V Ljubljani dne 4. februarja 1888.

Žalujoči ostali.

Edini v šestih jezikih oziroma izdajah izhajajoče časopis je od dne 1. januarja t. leta izdavan

list za mladino

„NEBEŠKI VRT“.

24 številke po 8 strani na leto s poštnino vred le 85 kr.

Naš list hoče duše malih ohraniti v raji nedolžnosti, voditi jih, da bodo našli v zmešnjavi življenja pot čednosti.

Naš „HIMMELSGARTEN“ prizadeval si bo, da bo zvest pomočnik in vzgojitelj, igral se bode z malimi in delal, zabaval jih in poučeval po vzgledu Onega, ki je rekel: „Pustite k meni otročiče, ker njihovo je nebeško kraljestvo“. Naše podjetje trudilo se bo ne oziraje se po dobičku, da se kolikor mogoče razširi vsled svoje nizke cene.

Krščanske hiše kar preplavljajo spisi protikrščanskih smotrov, zato smo pa popolnoma opravičeno preverjeni, da se smemo zanašati na podporo vseh poštenih katolikov, ter uljudno prosimo te pomoči s tem, da se brzo blagovoli poslati naročnina.

Izdaja se list v nemščini, češčini, poljščini, hrvaščini, slovenščini in madjarščini; zato je treba natanko navesti, katero izdajo hoče kdo imeti.

Naročila prevzemajo vse knjigotržnice.

V Slov. Gradci na Štajarskem, 1888.

Založništvo lista „Nebeški vrt“.

Brata Eberl,

izdelovalca oljnatih barv, firnežev, lakov in napisov.

Pleskarska obrt za stavbe in meblje.

Ljubljana,

za Franciškansko cerkvijo v g. J. Vilharja hiši št. 4.

priporočata prečast. duhovščini in p. n. občinstvu vse v njih stroko spadajoče delo v mestu in na deželi kot znano rečno fino delo in najnižje cene.

Posebno priporočilne za prekupec so oljnatih barv v ploščevinastih pušicah (Blechbüchsen) v domačem lanenem oljnatem firneži najfinje naribane in boljše nego vse te vrste v prodajalnah.

Cenike na zahtevanje.

Dijak

se sprejme pod ugodnimi pogoji na hrano in stanovanje pri pošteni, blizo šol stanujoči obitelji.

Natančneje se izve v prodajalnici gospe Ane Hofbauerjeve, gledališke ulice.

Prave garantirane

voščene sveče

in

voščene zavitke

priporočata prečast. duhovščini in gospodom trgovcem po najnižji ceni (11)

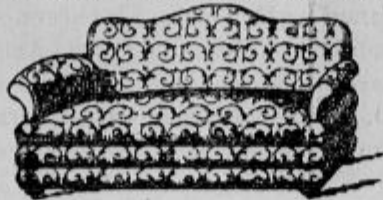
Oroslav Dolenc,

svečar v Ljubljani.

Anton Obreza,

tapecirar in dekoratér

v Ljubljani, Ključarske ulice štey. 3.

priporočata prečast. duhovščini in slavnemu p. n. občinstvu za izvanredno znižano ceno, veljavno le januarija in februarja t. l.: Divane (glej podobo) po 26 in 27 gld. Stole po 8 in 9 gold. Mo-

droce na peresih (Federmadratzen) po 10 gld. Zimnice po 22 gld. in višje. Molilni klečalniki in cerkveni stoli.

Za dobro in pošteno delo se jamči. Naročila z dežele in poprave, kakor tudi vsa v to stroko spadajoča dela se točno in najceneje izvršujejo.

Ceniki s podobami zastoj in franko na zahtevanje. (2)

Ustanovljena leta 1847.

Tovarna za pohištvo

J. J. NAGLAS - A

Ljubljana,

Turjaški trg št. 7,

priporočata se za napravo vseh v to stroko spadajočih predmetov, posebno pa

cerkvene, hišne in gostilničarske oprave

po najnižjih cenah. (11)

Cenilniki gratis in franko.

Posebna v deželi razširjena bolezen je slabo prebavljanje.

Sedanja kuhinja in sedanji način našega življenja sta vzrok tej nadlogi, ki nas napade nenadoma. Nekatere ljudi mučijo bolečine v prsih, na straneh, včasih tudi v hrbtu; čutijo se medle in zaspane, imajo slab okus v ustih, posebno zjutraj; nabira se jim po zobeh nekaj lepljiv sluz; tek jim je slab, v želodci leži jim kakor velika teža in včasih čutijo v želodčni votlini nedoločeno oslabiljenje, kojega tudi ne odstrani zavživanje jedil. Oči se jim vderó, roke in noge postanejo jim mrzle in vlažne; nekaj časa potem dobijo kašelj, začetkoma suh, v nekaterih mesecih pa v zvezi s zelenkastim i mečkom; dotičnik je vedno truden in spanje mu skoraj ne daje počitka; potem postane nervozen, občutljiv in slabe volje ter ga napadejo slabe slutnje; ako hitro vstane, zvrtil se mu ter se mu zdi, da se mu suče cela glava; črevesa se mu zamaše, koža njegova je včasih suha in vroča, kri postane gosta in zastaja, belina v očeh orumeni; voda gró pomaloma od bolnika, je temne barve, in ako stoji dlje časa, ostane na dnu goščava; dostikrat se mu riga in pri tem dobi v usta sladke ali pa kisel okus, in mnogokrat mu srce pri tem močno vtriplje; vid njegov oslabi, črno se mu dela pred očmi in nardaja ga čut onemoglosti in velike slabosti. Vsa ta znamenja se menjavajo, in splošno se računa, da nadleguje ta bolezen skoraj tretjino prebivalstva te dežele v eni ali drugi obliki. Vsled „Shäker-ekstrakta“ pa zavró jedi v želodcu takó, da dobi bolno telo hrane in da se zopet povrne prejšnje zdravje. Učinek tega zdravila je v resnici čudovit. Milijoni in milijoni steklenic so že rozprodani in izvanredno je število spričeval, ki dokazujejo zdravilno moč tega leka. Stotine bolezni raznih imen izvirajo iz neprebavljivosti; toda če je to slednje zló odstranjeno, izgubé se tudi vsa druga, ker ta so v istini le znamenja pravcate bolezni. Zdravilo je „Shäker ekstrakt“. Spričevala tisočeri, ki pohvalno govoré o njegovih zdravilnih lastnostih, dokazujejo to v izobilji. Ta izvrstni lek se dobi v vsaki lekarni.

Osebe, ki trpé vsled zaprtja, potrebujejo „Seigelove čistilne kroglice“ v zvezi s Shäker-ekstraktom. „Seigelove čistilne kroglice“ ozdravijo zaprtje, zabranijo mrzlico in prehlajenja, oproščajo bolečine v glavi in zadušje rumenico. Kdor jih je enkrat poskusil, opustil jih ne bo nikdar več. Vplivajo polagoma in ne proizročujejo nikakoršnih bolečin. — Cene: 1 steklenica „Shäker-ekstrakta“ gld. 1/25, 1 škattjica „Seigelovih čistilnih kroglic“ 50 kr.

Lastnik „Shäker-ekstrakta“ in „Seigelovih kroglic“ A. J. White, Limited London 35 Faringdan Road E. C. (6)

Na prodaj jih ima in razpošilja Jan. Nep. Harna, lekarnar „Zum goldenen Löwen“ v Kremžiru na Moravskem; dobivajo se tudi v večini lekarn v Avstriji.

Hiša

štey. 96 v Trziči (na Gorenjskem)

se prodá iz proste roke ali odda v najem za več let.

Hiša stoji sredi trga na najlepšem in najbolj obiskovanem prostoru, ima jako pripraven in širok vhod, v pritličji ob levi in desni po dve veliki sobi, dve kleti, kuhinjo, dve shrambi, široko in dolgo dvorišče, pet magazinov, perilnico, zahod, lopo za vozove, dva velika prostora za spravljjanje raznih predmetov, vodnjak z najboljšo studenčnico, napeljana s hriba Kokovnice, ki se oteka iz kamenitega bazena v dveh strugah, poleg lep, velik in obokan hlev za 60 konj, potem majhen hlevič za štiri govedi, v podstrežji se prostora za 4—500 stotov sena, drvarnica, zidan pod s štirimi okni na vrt, pod streho njegovo se spravi lahko 300 stotov slame; iz poda se more napraviti najlepše poletno stanovanje. Pod temi zgradbami je prostorna klet kot shramba za zelenjavo čez zimo. Jako velik vrt sega do potoka Bistrice.

V prvem nadstropji: veža, na desni in levi po dve lepi, veliki in visoki sobi, vsaka z dvema oknom na trg, kuhinja, shramba, prednja izba; na drugi strani proti prehodu pet lepih sob in zahod.

V drugem nadstropji isto tako, kakor v prvem. Na podstrežji dajo se napraviti najlepša stanovanja za služabnike.

Strešno tramovje je jako trdno in so strehe krite z najboljšo opeko.

V prvem in drugem nadstropji sta na dvorišče lepa, velika in železna prehoda.

Tudi je dobiti nekaj sto hektolitrov nepokvarjenega izvrstnega dolenjskega vina (evička) in terana iz leta 1886 s posodami vred.

Natančneje poizvé se pri g. Joahimu Pollaku v Trziči na Gorenjskem. (2)